

PRZYSZLACHCIONY (1) *part praet pass pf*

przyszlachciony, [przyłachciony, przylachcony].

a oraz o jasne.

sg [*m N* przylachcony.] ∅ *f N* przyszlachcioną. ∅ [*n N* przylachcion(e).] ∅ [*pl N m pers* przylachc(e)ni.]

Składnia dopełnienia sprawcy: przyszlachciony od kogo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

Uświetniony, upiękuszony: Tych [dawnych rycerzy] zwycięstwem/ tych triumphem wślachciona iest cnotá wálzá: y ná téy łtolicy czći y zacności/ świádectwem królów wálznych wśládlá: y ták od nich przylachciona/ że sie królmi nie obywatelmi/ pány nie poddánemi téy Rzeczypołpolitéy bydź zdaćie. OrzJan 53.

[*przyłachcony czym: acz był dom Abramow baržo miedzi żydi znamieniti bogati sławny bo ricerłki/ ale y nad to dari bożymi ołobliwie przylachcony ErazmNow 84; LorichKosz 145 (Linde s.v. przyszlachcić); Iákoż żywot ludzki temi rzeczámí [tj. naukami] przylachcony/ ták się dáleko iáko widziemy odłtrzełił od życia y ochędołtwa niemych źwierząt. CiceroKosz 91 (Linde s.v. przyszlachcić).*]

a. [*O czymś złym: przedstawiony jako coś dobrego:*

Szereg: »ozdobny i przylachciony«: Máia mieyfce wślędzie Zydowie/ Turcy/ máia nagorfzy wślýfcy łotrowie/ ma mieyfce ozdobne y przylachcione kłámłtwo: A Kryłtus Pan w wiernych członkach łwoich [...] mieyfca y gołpody nie może mieć GrzegŻarnPos 1597 22 (Linde s.v. przyszlachcić).]

Cf PRZYSZLACHCIĆ